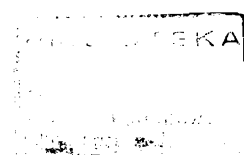

25 września 1928 r.

URZĄD PATENTOWY

E05b 45/08

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 8585.

Kl. 68 a 37.

Jakob Bouillon
(Kolonja, Niemcy).

Elektryczne urządzenie alarmowe przy zamkach do drzwi i tym podobnych zamknięciach.

Zgłoszono 16 kwietnia 1927 r.

Udzielono 14 marca 1928 r.

Obecnie stosowane są zamki z urządzeniem alarmowym, w których wysunięty rygiel zamyka kontakt sygnałowy lub w których wysunięty rygiel otwiera kontakt zamknięty w chwili cofania rygla. Stosowane są również takie zamki do drzwi, w których rygiel jest zabezpieczony zapomocą zapadki dającej się odsunąć tylko zapomocą elektromagnetycznego urządzenia.

Zamki tego rodzaju nie dają dotychczas pełnego zabezpieczenia i mają przede wszystkim tę wadę, że urządzenie kontaktowe musi być uprzednio umieszczone w zamku.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest urządzenie alarmowe dwukontaktowe, które zupełnie zabezpiecza nie tylko przed otwarciem zamka, lecz także przed wy-

łamaniem drzwi, przyczem urządzenie to może być zastosowane do dowolnego zamka w bardzo prosty sposób.

Na rysunku przedstawiono dla przykładu formę wykonania przedmiotu wynalazku. Fig. 1 przedstawia podłużny przekrój zamka z cofniętym rygłem, zaopatrzonego w urządzenie według wynalazku, przyczem połączenia prądu alarmowego są przedstawione schematycznie; fig. 2 przedstawia przekrój przedniej części zamka wzdłuż linii $x - x$ na fig. 1, przyczem rygiel jest wysunięty naprzód; fig. 3 przedstawia rzut poziomy zamka według fig. 1; fig. 4 przedstawia widok z przodu zamka według fig. 3.

Zamek składa się jak zwykle z osłony 1, rygla 2 i skrzynki zaporowej 3. Rygiel 2

jest zaopatrzony w wykrój 4, w który zapada sprężyna 5, gdy rygiel jest wysunięty. Alarmowe kontakty są umieszczone w pochwie wykonanej z materiału izolacyjnego i składającej się z części 6 i 7, które są połączone ze sobą i ze skrzynką 3 zapomocą śrub 8. W części 6 znajduje się sworzeń naciskowy 9, wysuwający się nazewnątrz pod działaniem sprężyny i zaopatrzony w guzik izolacyjny 10, który wchodzi do wnętrza skrzynki zaporowej 3. Na drugim końcu sworznia 9 znajduje się tarcza kontaktowa 11, która w położeniu wskazanym na fig. 1 spina krótko miejsca doprowadzenia prądu 12 i 13. Jeżeli zatem rygiel 2 się cofa, to zamyka obwód prądu baterji 15 i dzwonka alarmowego 16, o ile przełącznik 14 jest włączony. Sworzeń 9 styka się z metalową pochwą 17, do której można doprowadzać prąd z zewnątrz zapomocą śruby 18, przyczem obwód tego prądu zamyka się, gdy rygiel 2 się wysuwa, gdyż wtedy sworzeń 9 dotyka sworznia 19 (fig. 2), znajdującego się w części 7 i naciskanego przez sprężynę. Sworzeń 19 może się przesuwac w metalowej pochwie 20, do której doprowadza się prąd zapomocą śruby 21. Jeżeli rygiel 2 wysuwa się naprzód, to prąd przepływa przez śrubę 18, sworznie 9 i 19 do śruby 21, zamykając w ten sposób obwód baterji 15 i dzwonka alarmowego 16. W obwodzie tym znajduje się również zwykły kontakt do drzwi 22.

Jeżeli przełącznik 14 jest zamknięty i rygiel 2 wysunięty, to urządzenie według wynalazku alarmuje wszelkie próby ich otworzenia, np. cofnięcie jakimkolwiek narzędziem rygla 2, gdyż wtedy zamykają się kontakty 12, 13 i uruchamiają sygnał. W razie wyłamania drzwi zamyka się kontakt 22 i następuje zamknięcie obwodu prądu sygnałowego przez kontakty 18, 21, przyczem jednak sworznie 9 i 19 muszą się stykać nawet wtedy, gdy skutek wyłamania drzwi skrzynka 3 zostanie zerwana ze

swoich śrub. W tym celu zastosowano osłonę 23, która jest przymocowana do ramy drzwi (tuż obok skrzynki 3 i posiada wystającą ścianę przednią 24, tak że mimo oderwania skrzynki 3 ta ostatnia nie może spaść z rygla 2, tylko przy otwieraniu drzwi musi się przesuwac w kierunku strzałki (fig. 3) wzdłuż ściany 24 osłony 23. Część 25 osłony 23 obejmuje częściowo pochwę izolacyjną 6, 7 i osłania złącza 12, 13, 18, 21. Jeżeli ktoś chcąc otworzyć drzwi przetnie rygiel 2, to przednią odcietą część rygla przytrzymuje sprężyna 5 wewnątrz skrzynki 3, tak że obwód prądu w miejscach 18, 21 pozostaje zamknięty, więc w momencie otwierania drzwi odzywa się sygnał. Przy zastosowaniu elektromagnetycznego zabezpieczenia rygla (tak jak na fig. 1 oznaczono linjami przerywanymi 26 i 27) część 6 urządzenia kontaktowego jest zbędna.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Elektryczne urządzenie alarmowe przy zamkach do drzwi i tym podobnych zamknięciach, w którym przesunięcia rygla spowodują zamykania lub przerywania obwodów prądu, znamienne tem, że w pochwie izolacyjnej (6, 7), przymocowanej do skrzynki zaporowej (3) rygla, znajdują się dwie części włączane w obwody prądu (9) względnie (19), które współdziałają w ten sposób, iż w razie wysunięcia rygla (2) z zamka następuje zamknięcie jednego obwodu prądu alarmowego i przerwanie drugiego obwodu prądu alarmowego, natomiast w razie cofania rygla następuje przerwanie pierwszego obwodu prądu alarmowego i zamknięcie drugiego.

2. Elektryczne urządzenie alarmowe według zastrz. 1, znamienne tem, że pochwa izolacyjna (6, 7) z częściami włączanymi w obwody prądu jest umieszczona w osłonie (23, 24, 25), która chroni miejsca doprowadzania (12, 13, 18, 21) do wskaza-

nych części prądu alarmowego i uniemożliwia zmianę położenia tych części, w razie oderwania skrzynki zaporowej (3) rygla.

3. Elektryczne urządzenie alarmowe według zastrz. 1 i 2, znamienne tem, że rygiel (2) zamka wysunięty naprzód jest przytrzymywany w tem położeniu zapomo-

cą płaskiej sprężyny (5), umocowanej w skrzynce zaporowej (3) i zapadającej w odpowiedni wykrój (4) rygla (2).

Jakob Bouillon.

Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

